

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt XVI. Spem Christiani pugnantis ex manibus crucifixi pendere
debere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

quisquam dixerit meticulosius: Esto, perdidit ille quidem magnam potestatem superiorum apparatus: sed ego in his infimis dego, hinc me queat habere in potestate; ideoque opus est ut seruiam illi. Noli falli, nouit te Dominus tuus, & sic te nouit, ut & capillos tuos habeat numeratos. Quid ergo times? tentaturus est ille forrasse carnem tuam? flagellum est Domini tui, non potestas tentatoris tui. vult nocere saluti que promittitur, sed non permittitur: ut autem non permittatur, habet caput Christum.

CAPVT XVI.

Spem Christiani pugnantis ex manibus crucifixi pendere debere.

Psalms 90.

Iher. 17.

IN hoc igitur capite omnis collocanda spes nobis. Atque ad eius in omni conflictu confugiendum auxilium est: sub huius alis & protectione victoriam sperare licebit, quemadmodum scriptum est: Scapulis tuis obumbrabit tibi, & sub pennis eius sperabis. Scuto circumdabit te veritas eius, non timebis à timore nocturno. A sagitta volante in die, à negotio perambulante in tenebris, ab incurso & dæmonio meridiano. Breuiter demonstrat pericula quæ nos circumuallant, siue et prosperis aduersisque rebus, siue per ignorantiam, & clara etiam illustri que scientia, per cupiditatis æstum ut diffisi nobis, à potentiore quæramus auxilium. Si enim in nobis ipsis spem victoriæ constituerimus, succumbamus necesse est. Quia maledictus (inquit Propheta) qui spem ponit in homine, & firmat carnem brachij sui, & à Domino discedit cor eius. Quo loco notare censeatur carnem brachij sui, qui potentiam fragilem atque inuolidam, hoc est, humanam, sibi sufficere ad vincendum putat, nec adiutorium sperat à Domino. In hac carne qui ædificium iustitiæ, velut in arena,

conatur

conatur extruere, cognosce ex Euāgelio, quam habeat
 aduersus diaboli machinamenta firmitatem. Venerunt
 (ait) flumina, & flauerunt venti, & facta est ruina do- *Matth. 7.*
 mus illius magna. Apostolus autem cūm ædificate su-
 per petram maluisset, gratias agit Deo, qui dat nobis vi-
 ctoria per Dominum nostrum Iesum Christum: vt
 victoria qua peccatum vincitur, nihil aliud esse videat-
 ur, quā Dei donum per mediatorem Christum, quo
 in ipso certamine liberum arbitrium conualescit. Sic
 itaque nos benignissimus Deus in libertatem asseruit,
 vt deinceps tamen in omni certamine, suo nos ab auxi-
 lio pendere vellet, crucemque spectare. Quod esse fa-
 ciendum cūm fidelissimus gratiæ prædicator Apосто-
 lus pulchrè perspiceret, Mihi (inquit) absit gloriari, nisi *Galat. 6.*
 in cruce Domini nostri Iesu Christi, per quem mihi
 mundus crucifixus est, & ego mundo. Gloriari ergo de
 re quapiam, non nephas omni modo esse duxit. quid
 autem est, quod gloriandi causam præbeat iustio-
 rem, quā de diabolo & peccato parata victoria? sed ne hoc
 ipsum cuiquam nisi Christo tribueretur, & in alio ali-
 quo de hac ipsa victoria gloriaremur, hūc se principem
 ac ducem præbuit Apostolus: vehementer hoc sui ex-
 emplo commendans, vt alienum vellemus à nobis esse,
 gloriari, nisi in cruce Domini nostri Iesu Christi; per
 quem prorsus, vt illi erat, ita nobis crucifixus est mun-
 dus, nosque mundo. Non ergo in nobis nostraque in-
 dustria, sed in Christo atq. eius cruce spes victoriæ po-
 nenda est. quæ si aliò respexerit, breui labascet ac con-
 cidet, euentu frustrata felici. Ea res & in populo Iudai-
 co adumbrata reperitur, in quo omnis nostra figurata
 actio est. Cūm enim Amalech, & omnis cum suo duce *Exod. 17.*
 gens aduersa occurreret, bellum rudi plebi indicens,
 quam à se credebat facile superādam, confertaque pu-
 gna aduersarij plurimum prævalerent, extendens Moy-
 ses manus ad Deum, Crucifixi instar expressit. Quo
 signo

signo cadentes hostes, dum manus Moyſi inclinaren-
 tur, fortiter vincebant: vt autem ipſius manus ſtabiles
 fierent, Aaron & Hur ſuſtentabant. quibus illo modo
 quadam ſtabilitate firmatis, cadens fugiensque Ame-
 lech omnis exſtinctus eſt. Hic ergo ſi reſpiciamus, vt
 debemus, noſtri mediatoris ſignum, cum per David
 canentem recordemur; Eleuatio manuum mearum ſa-
 crificium veſperinum; cuius in paſſione Sol & Luna
 habitum curſumque mutauit: quis ſpiritus aduerſarius,
 quæve inimica poteſtas, huic ſigno queat obuiare, ac
 non potius debilitata metu aufugiat; ſi tamen ſpes pu-
 gnantis pendeat ex manibus crucifixi, per quem quo-
 tidie eruimur de poteſtate tenebrarum: Sin ad noſipſos
 relabimur, crucemque deſerimus, vincamur neceſſe eſt,
 & viribus idoneis, & firmo ſatis præſidio deſtituti. Bre-
 uiter hoc myſterium diuus Auguſtinus aperuit lib. 12.
 contra Fauſtum capite 30. Ducitur (inquit) populus per
 deſertum, baptizati omnes, nondum perfruentes pro-
 miſſa patria: ſed quod non vident ſperando, & per pa-
 tientiam exſpectando, tanquam in deſerto ſunt: & illic
 laborioſæ & periculoſæ tentationes, ne corde reuer-
 rantur, in Ægyptum, nec ibi tamen Chriſtus deſerit; nam
 & illa columna non recedit, & amaræ aquæ ligno dul-
 ceſcunt; quoniam inimici populi, ſigno crucis Chriſti
 honorificato, manueſcunt: & duodecim fontes, & ſep-
 tuaginta palmæ arbores irrigantes, Apoſtolicam gratiam
 præfigurant, populos in ſeptenario numero decuplato
 rigantem: vt per ſeptiforme Spiritus donum, Legis de-
 calogus impleatur: & hoſtis intercludere molitus vi-
 ſus, extenſis Moyſi manibus, ſigno crucis Dominicæ ſupe-
 ratur, & morſus mortiferi ſerpentis exaltato & reſpe-
 cto æneo ſerpente, ſanantur. quod verbis ipſis Domini
 declaratur, quibus ait: Sicut exaltauit Moyſes ſerpen-
 tem in deſerto, ita exaltari oportet Filium hominis. Hæc
 Auguſtinus. Nemo proinde ſic exiſtmetur à peccati
 domina-

Ioh. 36

dominatione liberatus, vt iam non indigeat sui libera-
 toris auxilio: sed ita potius vt ab illo audiens; Sine me *Ioanni 19.*
 nihil potestis facere: dicat ei & ipse; Adiutor meus esto,
 ne derelinquas me. Namque liberatus erat Propheta
 Dauid, magnaque iustitia & virtute donatus: sed cum
 hinc exultaret, parumque perpenderet, non solum vt
 iustus ac liber fieret, verumetiam vt liber iustusque *Ambro. lib. 30*
 maneret, diuine miserationis opem adherere sibi sem- *in Lucano.*
 per oportere, dixit in abundantia cordis sui, propria vi-
 delicet presumptione virtutis, insolenter elatus: Non
 mouebor in æternum. Putauerat enim suum fuisse bo-
 num, quod ei sic abundauerat, vt non moueretur; ve-
 rum vt ostenderetur cuius esset id bonum, de quo tan-
 quam suo cœperat gloriari, paululum gratia Dei dese-
 rente, admonitus dicit: Domine in voluntate tua præ-
 stitisti decori meo virtutē: auertisti faciem tuam à me,
 & factus sum conturbatus. facile vt hinc appareat ne-
 cessarium esse homini, vt gratia Dei non solum iusti-
 ficetur: verumetiā cum iam fuerit ex fide iustificatus,
 ambulet cum illo gratia, & in eam incumbat ipse, ne
 cadat, vt gratulabundus, & de euitata ruina lætus dice-
 re cum Propheta possit: Impulsus euersus sum vt cade-
 rem, & Dominus suscepit me: fortitudo mea & laus *Isaias 46.*
 mea Dominus, & factus est mihi in salutem. Vox exul-
 tationis & salutis in tabernaculis iustorum. Dextera Do-
 mini fecit virtutem, dextera Domini exaltauit me. Ipse
 enim est, quemadmodum alius Propheta scripsit, qui
 dat lassus virtutem, & robur multiplicat: deficient pue-
 ri, & laborabunt, & iuuenes in infirmitate cadent. Qui
 autem sperant in Domino, mutabunt fortitudinem,
 assument pennas sicut Aquilæ; current, & non labora-
 bunt; ambulabunt, & non deficient.